

CUBELLES - Bones festes i felicitat 2009, darrer Ple municipal

Autor Núria Casanovas Borrell
 miércoles, 17 de diciembre de 2008

El passat dilluns quinze de desembre, al Ple municipal de l'Ajuntament de Cubelles el darrer d'aquest any, vam poder escoltar una expressió que, si no fos certa, podria ser, fins i tot, còmica: la regidora d'Entesa per Cubelles (EC-FIC) va lamentar l'existència de barris degradats al municipi, sol·licitant-ne la seva remodelació amb plans integrals. No seré jo la que oposi a una millora integral de barris com el marítim o de Mas-Trader, evidentment tota carta de reis municipal incorpora un desig similar, però la realitat no és tan gratuïta.

Començant pel concepte, en primer lloc caldria establir quan parlariem de degradació. Quan podem qualificar un barri de degradat? Personalment entenc la degradació com la deixadesa involuntària o voluntària (oportunitat i voluntat política) d'un barri que, amb el pas continuat del temps; no parlem pas d'un any o un quinquenni, ha vist empitjorar notablement el seu estat al no efectuar-se hi les millores i manteniments suficients i necessaris per a evitar precisament això, la seva degradació (clavegueram insuficient, males comunicacions, deficient estat de l'asfalt i voreres, dèficits en l'enllumenat i en els equipaments, etc.).

Dit això, no és irònic que el partit que durant més anys ha mantingut responsabilitats de govern des de l'entrada en democràcia (ja sigui en solitari o amb companyia) parli i acusi de degradació al govern actual? No és sorprenent que just sigui aquest mateix partit el que demani plans integrals en moments de reducció d'ingressos degut a la conjuntura econòmica desfavorable actual en lloc de reparacions necessàries i assumibles però no globals? Podem obviar que si les millores i actualitzacions haguessin anat efectuant en el moment adequat (urbanístic i econòmic; de nou hem de parlar d'oportunitat i voluntat política) ara no caldria parlar de reparacions urgents i plans integrals? O podem passar per alt que ni tan sols en moments de bonança econòmica aquests barris van notar una millora en les inversions?

És perillós confondre convicció i arguments amb la recerca de complicitats amb els presents al Ple gràcies a ús d'explicacions senzilles, esbiaixades i, això sí, mirant-nos a tots als ulls. També els que estàvem allí asseguts, com a simples i pacients observadors; que no només els que cobren assisteixen al Ple, també els que hi anem sense benefici econòmic els escoltem durant hores; som conscients de com, durant anys i anys, s'han deixat de fer a certs barris reparacions i adequacions a la nova realitat del municipi. Però per això mateix som conscients que això que ells anomenen degradació no pot quedar resolt en una legislatura. El barri marítim ha vist com, després d'anys de demandes i instàncies, finalment s'ha treballat en l'arranjament d'equipaments com la zona esportiva o zones de lleure, a més de dur-se a terme millores en les infraestructures i en la comunicació com l'esperat; i també debatut i discutit, com no pot ser una altra manera; pont sobre el riu Foix, tot plegat sense passar per alt les obres referents a l'abastament d'aigua a Mas-Trader. Hi ha qui voldria que tot es solucionés de forma immediata, però és molt curiós que qui així ho demana no apliqués aquesta immediatesa quan el poder de decisió requeia a les seves espatlles. No podem avançar mirant sempre enrera, però no oblidem que el nostre present es fonamenta en un passat on, agradi o no agradi, EC-FIC hi mantenia un elevat poder de decisió. El debat pot fer-se ara en torn a si actualment, en aquestes zones, hi ha o no una inversió adequada, el mateix debat no era rellevant fa anys, quan la decisió era no invertir.

Núria Casanovas Borrell per esquerra de Cubelles